

Coses de la vida

SOCIETAT
Emergència social

Les entitats socials li llegeixen la cartilla a Mas

El tercer sector presenta al president 12 reclamacions per pal·liar les retallades

Fins ara les demandes de les oenagés al Govern han caigut en sac foradat

TONI SUST
BARCELONA

Les entitats socials van anar ahir a visitar el president de la Generalitat, Artur Mas, per llegir-li la cartilla dels seus negociats. La Taula del Tercer Sector, que agrupa unes 4.000 entitats distribuïdes en 32 federacions, va entregar al president una llista de 12 propostes que en essència van dirigides a pal·liar els efectes de les retallades que s'han fet en matèria social des que la crisi va omplir de teranyines les arquitectures de les diferents administracions.

El temps dirà fins a quin punt Mas, que s'ha compromès a reunir-se anualment amb les entitats, escolta aquestes propostes i les aplica. Perquè, fins ara, el sector no ha rebut precisament el que seria un tracte de favor. Ha perdut recursos en gairebé tots els camps en els quals desenvolupa l'acció social i no ha tingut tan fàcil com altres víctimes de la tisora pública protestar i fer visible a la ciutadania els forats que l'austeritat anava deixant. Perquè mentre metges i professors poden defensar la sanitat i l'educació de manera que el gran públic ho entengui, gairebé no hi ha manifestacions d'entitats. També hi influeix que els retalladors siguin ja no cal dir de governs, sinó també de departaments diferents: de Benestar i Família a Empresa i Ocupació, passant

La Generalitat vol pagar amb fons de l'ICO el concert de juliol del 2012

►► D'aquí unes setmanes es complirà un any des que el Govern va anunciar a les entitats socials que no podria pagar el concert social corresponent a juliol del 2012. Una tasca que va correspondre al llavors conseller de Benestar Social, Josep Lluís Cleries. Dotze mesos després, les coses segueixen tal com estaven. A partir del pagament corresponent a agost del 2012, el concert es va abonar regularment, però el forat va quedar sense tapar.

►► Quan es va constatar que no es podria pagar a curt termini i per guanyar temps, el Govern de Mas va començar a repetir el mantra que es faria quan es pogués. Es va intentar pagar amb recursos vinculats al Fons de Liquiditat Autonòmica, però no es va aconseguir. Ara l'Executiu català es proposa abonar-ne el cost amb diners del fons de l'ICO per a proveïdors. Si tot va bé, aviat l'Executiu català serà capaç no de pagar, sinó de comunicar a les entitats quan cobraràn.

per Justícia. Juntament amb Mas, en la cimera –aquest format que tant agrada al president– hi van assistir per part de l'Executiu català els titulars de les dues primeres: la de Benestar, Neus Munté, i el d'Empresa i Ocupació, Felip Puig.

Les entitats no van incloure entre les seves reclamacions les que són més del dia a dia, com per exemple els diners que els deu el Govern. Les propostes de la Taula assenyalen els camps més preocupants i inclouen algun gest dirigit a Mas, en el sentit de denunciar responsabilitats remotes de l'Executiu central i recolzar mesures del català. Per exemple, avalen la marató televisiva que TV-3 va emetre el 2012 i que va ser criticada per una qüestió de concepte –es fan teletons per recaptar diners per investigar la cura del càncer, però la pobresa no és una cosa que sorgeixi espontàniament i té unes raons remotes combatibles amb política social.

RECURSOS PRIVATS // Les crítiques perden: la Taula reclama una marató a l'any. O, en tot cas, una iniciativa que serveixi per aconseguir recursos. Una forma d'abonar la idea que les entitats i el Govern han d'aconseguir recursos privats per suplir alguns dels públics que s'han perdut. No és una filosofia que casi gaire amb la política social.

Entre les propostes que les enti-

tats van entregar al president algunes són especialment destacables. Sens dubte, per exemple, la que advoca perquè s'unifiquin totes les ajudes en una sola prestació social bàsica, una cosa que per a la Taula serviria per agilitzar i estalviar costos de gestió i control. S'hauria de comple-

tar, segons el pla, amb només algunes prestacions sectorials.

PISOS BUITS // Alguna altra explota especialment la dicotomia Govern central-català. Per exemple la que convida la Generalitat a reclamar a les entitats bancàries i a la Sareb,

les propostes

1 Una única prestació

La Taula del Tercer Sector va instar Mas a «reduir, simplificar i compactar» la gran diversitat d'ajudes, la RMI inclosa, i establir una única prestació social bàsica que garanteixi uns ingressos a les persones sense recursos. Només serien necessàries algunes prestacions complementàries.

2 Rehabilitació dels reclusos

La Taula emplaça el Govern a reprendre la col·laboració amb la Conselleria de Justícia en el marc de programes de rehabilitació de reclusos, tant dins com fora dels centres penitenciaris. Les entitats van recordar les retallades en aquest camp, entre altres, en formació, inserció sociolaboral, de salut i drogodependències.

3 Una marató solidària a l'any

Per primera vegada, TV-3 va celebrar l'any passat una marató per la pobresa, i va entregar la recaptació a les entitats socials. La iniciativa va ser polèmica, però les entitats reclamen una manera permanent de «reforçar amb recursos privats projectes i entitats necessaris per a la cohesió i el progrés social de Catalunya».

4 La inserció sociolaboral

La Taula emplaça Empresa i Ocupació a «preservar» el model d'inserció sociolaboral de col·lectius amb dificultats per accedir a un lloc de treball. Les entitats recalquen que aquest és un model de col·laboració específic de Catalunya que ha estat molt útil «per inserir en l'empresa ordinària col·lectius especials».

5 El sou en els anomenats CET

A Catalunya hi ha més de 200 Centres Especials de Treball (CET), que donen feina a 8.700 persones amb dificultats especials. La Taula subratlla que el Govern central no podrà garantir pagar el 50% de salari mínim interprofessional i demana a la Generalitat que concreti el seu pressupost per a aquest any i pagui el que es deu des del 2010.

6 Els pisos buits dels bancs

Les entitats financeres, indica la Taula, tenen a Catalunya 100.000 pisos buits. Davant del fracàs de la gestió del Govern central en aquest tema, les entitats demanen al Govern de Mas que negociï amb els bancs amb presència a Catalunya i la Sareb la cessió de pisos per fer un parc públic i de lloguer social.

GRAN BARCELONA ► BCN celebra durant un any el tricentenari de 1714 → P. 36 i 37

LA PROPOSTA ► L'estiu omple la capital catalana d'activitats a l'aire lliure → P. 41

<<<

Mas, amb alguns dels representants d'entitats socials, ahir.

JULIO CARBÓ

De la RMI a no pagar

El conseller Mena va inaugurar les retallades socials escapçant la renda mínima **≡ Mas repeteix** que ja hi havia pobresa en temps de bonança

T.S.
DATA

L'espasa va caure contundent i precisa sobre la renda mínima d'inserció (RMI). La brandava el llavors conseller d'Empresa i Ocupació, Francesc Xavier Mena. Era l'agost del 2011 i es van acabar els miraments. Mena va donar a entendre que un percentatge considerable de titulars de la RMI no la necessitaven. No només això: que malgastaven la prestació. Algun diari, també és cert, el va superar en intensitat: es va arribar a publicar que els marroquins pactaven compartir un cotxe per desplaçar-se des del seu país a Catalunya, cobrar la RMI i tornar al nord de l'Àfrica amb diners frescos a la butxaca. Sens dubte, va ser decisiu perquè la confusió arribés a aquests límits que Mena no es refrenés a l'hora de sembrar el dubte sobre un col·lectiu de menys de 40.000 persones que sumaven en ajudes un percentatge inferior a l'1% del pressupost de la Generalitat. Ell va aconseguir que la classe mitjana es cregués que els *pirmis* es paguen el canal de futbol de pagament amb l'ajuda.

Al final, això era el principi d'una retallada, no pas d'una reforma de la prestació. I va servir d'avís. Les entitats van protestar pel to emprat per Mena, però això no va canviar res. La prestació és en aquests moments un monstre atrapat en una cova. Només hi entren titulars en situació d'emergència o aquells que substitueixen els que en surten.

Prestació bloquejada

Molts, encara que reuneixen els requisits, no la cobren perquè no hi ha diners. Abans sempre n'hi havia: la partida de la RMI era oberta

fins al 2011. Tothom que complís les normes fixades tenia dret a cobrar la prestació. Ara, en canvi, està tancada. Quan no hi ha més diners, no hi ha més RMI.

Poc després, el llavors titular de Benestar, Josep Lluís Cleries, visiblement incòmode amb les formes de Mena, es va veure obligat a ajornar els primers pagaments a entitats. Ho va resoldre aviat, però va deixar la por al cos d'organitzacions sense una estructura que els permetés sobreviure a la morositat institucional. Perquè el deute del concert so-

El Govern va firmar un pla de suport al sector social que precisa que no li costarà ni un euro

Va identificar titulars de la renda mínima amb defraudadors que la gastaven en futbol de pagament

cial de juliol del 2012 no és l'únic. Fa sis mesos, les entitats catalanes xifraven el deute de totes les administracions en 640 milions d'euros. D'aquests, 435 milions els reclamen a la Generalitat. Amb tots aquests precedents, va sorprendre considerablement que la Taula del Tercer Sector s'avingués, la tardor del 2012, a firmar un pla de suport del Govern al tercer sector en què hi ha una frase que explicita que el pla en qüestió no costarà ni un euro al Govern.

Algunes de les entitats i federa-

cions participants ni tan sols comprenien per què es va permetre això a Mas. El president català no té el discurs de Mena, és veritat. Però en relació amb les entitats té un argument que les desarma: que els percentatges de pobresa ja eren elevats i fins i tot similars als actuals en temps de bonança. Per això Mas afirma que no s'han fet bé les coses i reclama més eficiència a les entitats.

Una reunió a l'any

El citat pla de suport, per cert, té molt a veure amb la cimera social que el president es va marcar ahir. Perquè un dels punts del pla determina que el cap de l'Executiu català es reunirà una vegada a l'any amb les entitats socials. Val més això que res.

Amb altres gestos, Mas ha demostrat que té altres prioritats que atendre els arguments de l'anomenat tercer sector. Potser el més evident és el tracte que ha dispensat al Consell Assessor de Polítiques Socials i Familiars (CAPSiF). Quan va arribar al poder, el president es va dotar de tres comissions assessores: l'econòmica, la mèdica i la social. La primera, el Consell Assessor per a la Reactivació Econòmica i el Creixement (CAREC), ha estat la nineta dels seus ulls. La social ha viscut sempre la seva pròpia vida, sense que les seves reunions i informes transcendissin. Per fi, fa 10 dies, Mas es va reunir amb la CAPSiF i va prometre a l'equip, encapçalat per la presidenta d'Entitats Catalanes d'Acció Social (ECAS), Teresa Crespo, que d'ara endavant, els informes que elabori el comitè assessor seran publicats a la web del Govern. En definitiva, que deixaran de ser amagats per sistema. ≡

l'anomenat *banc dolent*, que li entreguin pisos públics buits, i a promoure parc públic i de lloguer social davant la mala gestió que, segons subratlla la Taula del Tercer Sector, ha dut a terme l'Executiu de Mariano Rajoy. Les entitats s'ofereixen per mediar entre els pisos que estan

buits i la gent que necessita una venda. També hi ha una mesura relacionada amb la contractació pública, criticada els últims temps, en què les administracions hi han primat en alguns concursos el criteri econòmic, optant per la proposta més barata. ≡

7 Programes de beques escolars

Mentre no arriba una prestació garantida que assegurí la manutenció de totes les famílies, la Taula demana, com a remei davant la situació d'emergència social, que la Generalitat garanteixi i amplii els programes de beques escolars, tant les relacionades amb l'alimentació com les que són de caràcter educatiu.

8 Segona oportunitat

Davant del panorama de desocupació juvenil, la Taula proposa posar a disposició d'adolescents i joves catalans «segones oportunitats formatives tant en l'àmbit de la formació ocupacional com en el camp de la formació professional». El pla aniria adreçat als alumnes que van deixar de ser-ne massa aviat.

9 Model català de dependència

Les entitats emplacen l'Executiu català a dotar-se mitjançant una llei d'«un model català de promoció de l'autonomia i atenció a la dependència». La Taula recorda que l'Estat aporta menys del que hauria d'aportar i proposa a la Generalitat que tant aquest com els consistoris puguin decidir com inverteixen el seu pressupost.

10 Pla contra la cronicitat

Les entitats adverteixen el president Mas de la necessitat d'aplicar el Pla de Prevenció i Atenció a la Cronicitat i de procedir, al fer-ho, a «un traspass molt important de recursos» de l'àmbit sanitari al social. I aposten per revertir la tendència a invertir més en recursos mèdics especialitzats i per tenir una visió més àmplia.

11 Simplificació de tràmits

Aquesta proposta reclama que se simplifiquin els tràmits dels procediments de sol·licitud, tramitació i justificació de subvencions. En realitat, es demana que s'atengui una petició en el mateix sentit que ja es va fer fa dos anys. No hi ha mencions en el text als deutes que la Generalitat manté amb les entitats socials.

12 Qualitat en la contractació

L'última petició afecta una de les principals reclamacions del tercer sector: la contractació. S'insta la Generalitat a «preservar l'eficàcia i qualitat dels serveis». La crítica va dirigida a adjudicacions socials públiques recents que han primat el cost per sobre de la qualitat del projecte presentat.